

בבא בתרא קע

הנותן מתנה לחבירו והחזיר לו את השטר

רשב"ג	חכמים
חזרה מתנתו	מתנתו קיימת
רב אסי	נעשה כאומר לו : שדה זו נתונה לך כל זמן שהשטר בידך
רבה	אותיות נקנות במסירה

הבא לידון בשטר ובחזקה –

	רשב"ג	רבי		
	בחזקה	נידון בשטר		
בעל הדעה			המקרה	
רב דימי	אין אותיות נקנות במסירה	אותיות נקנות במסירה	שטר בשם של מישהו אחר	קושי
אביי	כרבי מאיר, דאמר : עדי חתימה כרתי	כרבי אלעזר, דאמר : עדי מסירה כרתי	כגון שנמצא אחד מהן קרוב או פסול	רשב"ג סותר את עצמו והאמר רבי אבא : מודה היה רבי אלעזר במזוייף מתוכו שהוא פסול
רבי אבינא	כרבי מאיר, דאמר : עדי חתימה כרתי	כרבי אלעזר, דאמר : עדי מסירה כרתי	בשטר שאין עליו עדים כלל	
אפשרות נוספת	צריך לקיימו	מודה בשטר שכתבו - אין צריך לקיימו	בעל השדה מודה בשטר אך אין עדים לקיים את השטר	(ראה מטה)
אפשרות נוספת	אין צריך לברר ולכן אפשר להוכיח על ידי חזקה בלבד	צריך לברר ולכן צריך להוכיח על ידי שטר	אמר שיש לו שטר וחזקה – האם צריך לברר דבריו	

קושי על אפשרות רביעית : והא איפכא שמעינן להו!

1. **הבאת ברייתא :** דתניא : **שנים אדוקין בשטר, מלוה אומר שלי הוא ונפל ממני ומצאתו, ולוה אומר שלך הוא ופרעתיו לך - יתקיים השטר בחותמיו, דברי רבי, רבן שמעון בן גמליאל אומר : יחלוקו ;**
 2. **שאלה על הברייתא :** והוינן בה, ולית ליה לרבי הא דתנן : **שנים אוחזין בטלית, זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה - זה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, ויחלוקו?**
 3. **הסבר לברייתא :** ואמר רבא אמר רב נחמן : במקויים - דכולי עלמא לא פליגי דיחלוקו, כי פליגי - בשאינו מקויים, רבי סבר : מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו, ואי מקיים ליה - גבי פלגא, ואי לא - חספא בעלמא הוא ; ורבן שמעון בן גמליאל סבר : מודה בשטר שכתבו אין צריך לקיימו, ויחלוקו!
- תירוץ : איפוך.